

### Comarca falsa

El *Diccionari de la literatura catalana* d'Enciclopèdia Catalana diu que Rafael Alemany i Ferrer, historiador de la literatura, ha publicat l'edició del repertori de literatura popular *De la Marina i muntanya*, d'Adolf Salvà. El llibre es titula *De la marina i muntanya*: la primera part del títol no fa pas referència a la comarca de la Marina.

### Condemnat injustament

Un dels garibaldins d'*El cementiri de Praga*, llegiran el lector de la traducció encarregada per Random House Mondadori a Carme Arenas, es dol que mentre els seus companys es disposen a passar l'estret de Messina i entrar a Calàbria, "ell havia estat condemnat a Palerm, a tenir cura dels comptes de la rereguarda". Ho podria dir, que hi havia estat condemnat. Però Umberto Eco no vol pas que ho manifesti. Ell li fa dir que havia estat "destinat" a Palerm. L'autor de la novel·la escriu "comandato", no pas *condannato*.

### Mes d'estraperlo

Laura De Andrés Creus (*El preu de la fam. L'estraperlo a la Catalunya de la postguerra*, Ara Llibres) diu que a final de desembre del 1938 les tropes franquistes van penetrar en territori català. Ja ho havien fet el mes d'abril.

### Quina gasòfia!

El DIEC2 manté, i com a única accepció, el sentit primitiu fabrià de *gasòfia* –"menjar fet amb les deixes de diferents menjars". Desconeix, doncs, que ha estat escombrat pràcticament pel sentit negatiu del mot, "menjar mal cuinat i que té mal aspecte o mal sabor", i ignora –per la ignorància que tenen els seus responsables de la llengua i per la mandra a consultar els altres diccionaris, com el d'Edicions 62– que s'aplica, per extensió, a tota mena de productes de mala qualitat: "Aquesta pel·lícula és una gasòfia; aquesta novel·la és pura gasòfia; aquest diccionari és gasòfia."

## Joaquim Carbó reflexiona sobre l'ofici de narrador i de ciutadà amb el llibre 'Viure amb els ulls'

Joaquim Carbó (Caldes de Malavella, Selva, 1932) reflexiona sobre una pila d'episodis triats de la seva vida amb el llibre *Viure amb els ulls*, que acaba de publicar a Perifèric Edicions. Alguns d'aquests episodis són clarament memorialístics, perquè pertanyen a la seva infantesa i la seva joventut, però alguns altres tenen relació, o bé amb el seu ofici d'escriptor, o bé amb el seu ofici de viure. La guerra conforma el primer dels quatre apartats del volum. El segon apartat és dedicat a la vida de carrer. El tercer, a la seva activitat com a ciutadà, amb un capítol destinat a recordar la feina de treballador de la Caixa de Pensions. I el quart consta de diverses reflexions sobre la feina de l'escriptor, en concret de l'escriptor en llengua catalana, i sobre dues grans manifestacions culturals i artístiques que ha seguit de ben a prop: la revista *Cavall Fort* i el Teatre Lliure. La dedicada al Lliure es completa amb un record sobre la seva dèria pel cinema i el teatre, dèria que ha completat la seva vocació de *voyeur*, tant pel carrer, com a la feina, a la sala d'espera del metge o qualsevol indret, diu.

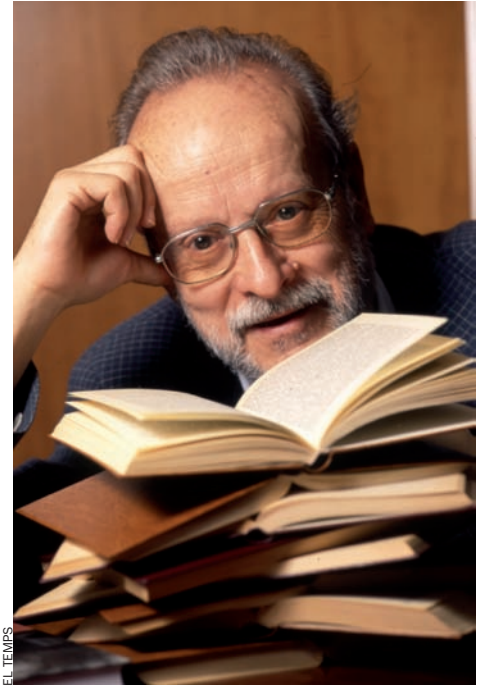
Al llibre –ens explica–, l'escriptor hi recull els trossos del mirall de la veritat que li han caigut més a la vora, i per això el volum té una estructura de calaix de sastre. A més, no vol exercir un protagonisme que considera que no ha tingut, perquè –adverteix al pròleg– més que actor ha estat observador: "He tingut una vida senzilla i rutinària: de casa a la feina i de la feina a casa."

*Viure amb els ulls* és un llibre testimonial que només té un precedent en l'obra de l'escriptor, *Un 17 de maig* (CIM Editors, 2005), text singular, dedicat a testimoniar un dia en la vida de l'autor però que es completa amb un seguit de reflexions i records personals.

Aquest llibre és el sisè que ha publicat l'autor de *La casa sota la sorra* en un any: entre el març del 2010 i el març del 2011.

Pagès Editors li publicava, el març de l'any passat, el recull de dotze relats per a adults *Cadàvers ben triats*. Per a infants i joves, va publicar *Sant Jordi mata l'aranya* (Baula) i *Contes del dret i del revés* (Edicions del Pirata). El febrer d'enguany, Proteus li editava un recull de contes titulat *Jocs d'infants (un pròleg i cent jocs)*, destinat al públic adult. I, finalment, el mes de març Baula li editava un altre títol, el relat *Rates amb ales*.

Aquests dos darrers anys han estat molt destacats per a la projecció pública de l'escriptor, més enllà de la seva presència constant a les llibreries, amb noves edicions o reedicions. Els mesos de febrer-març del 2010 el Teatre Nacional de Catalunya va convertir-li en musical *La casa sota la sorra*. I la Biblioteca Jaume Fuster de Barcelona li ha dedicat, de final de gener d'enguany fins al 3 d'abril, l'exposició "Carbó negre, gat blanc", un recorregut per la seva obra a través de les peripècies del seu detectiu barceloní, Felip Marlot, i de les il·lustracions del personatge, dibuixat per Maria Rius en llibre i per Francesc Infante en còmic.



Joaquim Carbó ha publicat sis llibres, per a infants, joves i adults, entre el març del 2010 i el març del 2011.